

50 KRÁLICKÝ SNĚŽNÍK

jubilejní poslední výstup sezóny

SPORTUJ S NÁMI

SPORTUJ S NÁMI

sobota 3. listopadu 2007

Odjezd: od nádraží ČD v **6.30 hod.** autobusem. (sejdeme se u bývalé předzahrádky nádražní restaurace).

Trasa autobusu: Pardubice, Holice (zastávka za tratí), Borohrádek, Čestice, Častolovice, Kostelec nad Orlicí, Vamberk, Žamberk, Pastviny, Mladkov, Lichkov, Králíky, Horní Lipka, parkoviště u křížku Pod Klepáčem – **všichni vystoupí.**
Autobus přejede do Dolní Moravy na točnu autobusů, zde vyčká návratu všech turistů.

Předpokládaný odjezd zpět: v **17.00 hod.**

Popis trasy: „*Ve stopách Aloise Jiráka na Sněžku Králickou.*“ Start v 8.30 hod.

Z parkoviště u rozcestí značených cest „Pod Klepáčem“ (850 m n. m.) se vydáme **neznačenou cestou** kolem bývalé hájenky, za kterou je pěkný výhled na Hanušovickou vrchovinu s vrcholem Jeřábu. Pokračujeme lesní cestou kolem Pavlíčkovy chaty na hraniční přechod Horní Morava – Jodłów [1 km]. Za ním pokračujeme rovně po široké značené cestě *k pramenu Nysy Kłodzkiej*, která odvádí vody ze střechy Evropy prostřednictvím Odry do Baltického moře. Od pramene stejnou cestou zpět k hraničnímu přechodu [2,7 km], před kterým odbočíme vlevo na polskou **zelenou zn.** vedoucí poměrně strmým výstupem na střechu Evropy - na *Klepáč (1144 m n. m.)* [3,5 km]. Název podle dávného německého označení Klapperstein neboli klapající kámen. K nejintenzivnějšímu rozpadu skal dochází vždy na přelomu zimy a jara, což bývá doprovázeno praskáním a klepáním kamenů o sebe. Zvuky podobného typu způsobují i neustále se pozvolna pohybující kamenné proudy na příkrých svazích hory. Ploché rulové vrcholy jsou ohraničeny skalnatými srázy s kamennými moři, sutí a izolovanými skalami. Z okrajů balvanových polí se otevírají omezené, avšak neobvyklé pohledy na okolní majestátní horskou krajinu. Klepý představuje jedno z nejvýznamnějších evropských rozvodí tří moří - Černého, Baltského a Severního.

Dále **po zelené zn.** vystoupáme na vrchol *Hled'sebe (1190 m n. m.)* [5,6 km]. Tento poněkud neobvyklý název vznikl překladem z někdejšího německého pojmenování Siech, dich für; na starých mapách najdeme také pojmenování Flammenpappel. Výrazný vrchol je tvořen smrkem zalesněnou a v severojižním směru asi půl kilometru dlouhou "vlnou", která zvýrazňuje Malosněžnický horský hřbet. Vrchol je u hraničního patníku 77/10. Díky pasekám částečné výhledy.

Dále poměrně krátce spadneme do sedla Hlubokého dolu s rozcestím značených cest. Pokračujeme **stále po zelené zn.** stoupáním podél výrazného skaliska *Bílý kámen (1184 m n. m.)* na nevýrazný výstupek na Malosněžnickém hřbetu s plochým vrcholem a skalnatými srázy zvaném *Hraniční skály (1319 m n. m.)*. Zalesněno smrkem, bez výhledu.

Výstup zakončíme na *Malém Sněžníku (1324 m n. m.)* [8,6 km]. Vlastní vrchol je asi 50 m za hraničním patníkem III/74, při horní hranici lesa. Jeho plošinu porůstá smrk a kleč s malými loukami a rašeliništi. Částečné výhledy do Polska.

Sestoupíme **po zelené zn.** ke schronisku PTTK na Sněžníku (1218 m n. m.) [11 km], kde je možnost občerstvení i za Kč. (PTTK - Polskie towarzystwo turystyczne krajoznawcze je ekvivalentem KČT - Klubu českých turistů).

Po občerstvení se **stále po zelené zn.** vydáme až na vrchol *Králického Sněžníku (1424 m n. m.)* [13 km]. Ideální kruhový výhled.

Sestup na českou stranu zahájíme přejitím hraničního přechodu společně **po žluté a červené zn.**, které nás dovedou přímo k oficiálnímu pramenu řeky Moravy (1380 m n. m.). Poprvé překročíme řeku Moravu a přejdeme **neznačenou cestou** k nepsanému symbolu Králického Sněžníku – sošce sluněte. Pěkný výhled na Hrubý Jeseník. Opět se napojíme **na žlutou a červenou zn.** a na rozcestí Franciska odbočíme vpravo **na žlutou zn.** a podél Františkovy chaty (stanice HS) sestoupíme ke Sněžné chatě [15 km], od které jsou překrásné výhledy na Sušinu a údolí Moravy. Pokračujeme **po žluté zn.** do soutěsky Ve strži, kde podruhé překročíme řeku Moravu. V sestupu pokračujeme až pod chatu Vilemínka, kde odbočíme ze silnice a cestou k Tvarožným díram potětí překročíme řeku Moravu, tentokrát již za pomoci mostku. **Po žluté zn.** pokračujeme po levém břehu řeky Moravy, kterou ještě 2x přejdeme po mostě než dojdeme na točnu autobusů v Dolní Moravě [23 km]. Z parkoviště naposledy krátce vystoupáme za hotel Prométheus pro možnost občerstvení v chatě U Marcelky (748 m n. m.).

Povinná výbava: OP; cestovní pas. Trekingová kotníková obuv, protisněhové návleky na obuv, palcové rukavice, čepice.

Občerstvení: *schronisko PTTK na Sněžníku* - možnost občerstvení i za Kč (kurz je ale nevýhodný: 1 PLN za 10 Kč); *chata U Marcelky* – za hotelem Prometheus u dojezdu lyžařské sjezdovky ze Sviní hory.

Mapa: edice KČT č. 53 Králický Sněžník - 1:50 000.

Cena: děti bez poplatku, členové: 100,- Kč ostatní: 150,- Kč.

Přihlášky: u D. Ehrenbergerové, tel. domů 466 260 913, do práce 466 670 932, nebo 466 670 410 (ústředna), e-mail do práce: ehrenbergerova@szs.pardubice.cz. Při odhlášení od 14. dne před termínem a při nedostavení se k autobusu zaplatí každým stanovenou cenu zájezdu v plné výši.

Trasu vybral a výlet vede: Ing. Jiří Ehrenberger

KČT SLOVAN PARDUBICE

Strana 1 (celkem 2)

<http://www.kct-slovan-pardubice.info/>

Ale na sever! Hle, jak libým, modravým rouchem s nádechem v tu chvíli fialovým odělo se pásmo hor vyplňující ten úzký výběžek našeho království, jenž jako ostrý meč leží mezi Moravou a Kládkem.

V těch místech, kde výběžek Králický odbočuje ze trupu našeho království, je nejširší asi devět kilometrů. K severu se víc a více ouží, místem až na půl druhého kilometru i méně. Veškerou jeho délkou asi 16 kilometrů od jihu k severu prostupuje jednotné pásmo horské, poslední výběžek českých Sudet, z mohutných kup jako slité, mocný to uzel horský. Na jihu se pne kopci přes 600 metrů vysokými; čím dále k severu, tím vyšší temena vystupují z jeho mohutného tělesa, nejvýše však na konci Sněžka Králická (1422 m).

I na šíř zabírá toto pásmo veškerý výběžek Králický, ba ten mu od severu na jih do dvou třetin ani nestačí. Tu jej všecken zabral svah východní, sklánějící se k Moravě k řece, jež od Sněžky Králické podél úpatí dotčeného svahu na jih mladistvě kvapí, tvoříc zároveň přirozenou hranici mezi Moravou a Čechami. Svah západní sbíhá pak již na půdu kladskou a hranice tu proti Prusku vinou se od Sněžky Králické po hřebeně pásma, přes nejvyšší jeho kupy: přes Malou Sněžku (1323 m), dále přes Bílý Kámen (Pflaumenpuppe, 1184 m), přes Hled'se (Flammenpappel, 1185 m) a dále na jih přes Klepí (Klappersteine, 1138 m), Aschenberg (926 m) i přes jižnější Knittingsberg (737 m). Tu pásmo těchto Králických hor se úží a oba svahy jeho jsou již ve výběžku Králickém, na půdě české. Podél svahu západního na úpatí teče potok od severu k jihu, tvoře údolí volné, dosti široké; také na úpatí svahu východního hrne se od severu potok, s oním prve jmenovaným z počátku valný kus souběžně.

Při potoku východnějším v údolí ne tak již širokém rozkládá se ves *Horní Lipka*, za starodávna u našich předků Levka jmenovaná, pravá ves pohorská, při potůčku místem velikými listy devětsilovými až zakrytém i na svazích i ve stráni roztroušená. Stavení skoro veskrze dřevěná, nepravidelných lomenic, při spodu valně širokých, zhusta šindelem pobitých. U stavení stromů málo, nespíš třešně, jejíž drobný plod se právě, v srpnu měsíci, zapaluje. Kolem stavení na dole i na svazích všude velké travnaté palouky, jimž rozmanitosti dodávají bělokoré břízy nebo olše, tmavozelených korun porůznu na nich se pnoucí. Stoupáme výš a výše; již ze vsi přímo do svahu horského kráčíme.

Teď tu v té výši, v těch samotách velmi pěkně. Kolem stavení palouky bujně zelené, vzduch svěží, líbezný výhled daleký a krásný. – Ale v zimě, kdy všecko do sněhu zapadne! A těžké tu živobyť!

Lid zaměstnává se v těch samotách i ve vsích níže položených hlavně tkalcovstvím, tkalounkářstvím, zhotovuje nitěné knoflíčky, nebo loví v létě v mladičké Moravě a v potocích pstruhy, jež ve městě odbývá.

U osamělé myslivny výše nežli 900 metrů položené odpočíváme na mezi, na kraji pole – tu již posledního – užívající krásného rozhledu na lesnaté hory za Moravou, zvláště na táhlou Horu Sviňskou (Sauberg) 1131 metr vysokou. Pak nás chlad a hluboký stín lesní přijímá.

Přecházíme na příkrém svahu palouky šťavnaté trávy plné horských bylin, obcházíme jehličnaté houštiny, až tu před námi na planince úhledné, velké stavení, rázu švýcarského s pavlačemi.

„To ještě nejsme u cíle,“ vůdce vysvětluje. „Jsme sice na Sněžce, ale ne na jejím temeni, nýbrž pod ním.“

A ukazuje do holé, kamenité stráně nad budovou se vypínající. My však tu nejprve do tohoto stavení zamíříme a jeho pohostinství užijeme. Stavení to, hostinec i hospodářství zároveň, patří pruskému princovi Albrechtovi, jehož matka, princezna hollandská, je dala vystavěti. Nájemce jeho chová tu značnější počet krav a provozuje tak salašnictví. Palouky kolem pod temenem, téměř pak samo poskytují dobytku hojné trávy a vonného šťavnatého sena. „Salaš“ ta, velmi pohodlně zařízená, byla nám po namáhavé, lopotné chůzi velmi milá, zvláště když nás občerstvila vínem i „českým“ pivem a slušnou, ovšem že pruskou kuchyní. Nocleh jsme si zamluvili, slunce se schyluje k západu, protož ven dokončit cestu!

Máme ještě od hostince na temeno Sněžky Králické tak půl hodinky cesty.

Tu hle, uprostřed hraniční sloup, označující nám, že se tu stýkají území Čech, Moravy a Slezska – někdy tělo jedno, někdy země naší staroslavné koruny Svatováclavské – nyní již násilím rozloučené. Opodál hraničního kamene také pomník, od podlounníků prý porušený, postavený sem na památku, že tato místa také navštívil nizozemský král Vilém Fridrich v červenci roku 1840. Stojíme, jak už udáno, 1422 m nad hladinou mořskou. Poprvé, zdá se, změřil výšku Sněžky Králické Al. Martin David, Praemonstrat český, ředitel pražské hvězdárny (zemřel roku 1836). Ten udal výšku Sněžky na 711 toisů.

Výňatky z díla českého spisovatele Aloise Jiráka. Svůj turistický výstup na „Sněžku Králickou“ v doprovodu horského vůdce roku 1884 vylíčil velmi plasticky ve svém díle Hory Orlické z cyklu Čechy, vydané nakladatelstvím J. Otto v r. 1886. Jirásek vystoupil na vrchol Králického Sněžníku, aby byl svědkem pověstného východu slunce.

Encyklopedie Britannica označuje A. Jiráka (1851 - 1930) za nejvýznamnějšího českého romanopisce před první světovou válkou. Všechna Jiráskova díla jsou situována do míst, která autor osobně poznal a prozkoumal. Při čtení se proto setkáváme s tvorbou velice poctivou a pokornou, ze které číší jednoznačné autorovo přání samostatného českého státu. Dnes čeká Jiráskův kulturní odkaz na přehodnocení, ale patrně se ho vzhledem k velikému, rychlosti doby se přičítajícímu objemu autorova díla nedočká. Vydejme se tedy alespoň my za kulturně-turistickým odkazem našeho národního spisovatele, hodnoťme kvalitu popisu trasy a vychutnejme si na vlastní kůži Králické motivy minulosti i současnosti.